

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Paști

Sf. Împ. și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa, Elena

Evangelhia Duminicii a patra după Paști Ioan 5, 1-15

În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scăldătoare și tulbura apa, și cine intra întâi după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Voiești să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă! Și îndată omul s-a făcut sănătos, și -a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus Se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Iisus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiesti, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Iisus este Cel Care l-a făcut sănătos.

Cu mare râvnă te-ai străduit, Sfinte Împărate Constantin, să răspândești creștinismul în tot imperiul tău, precum și în toată lumea; drept aceea multe și drepte hotărâri ai luat pentru a aduce la bun sfârșit acest act creștinesc, precum și de a curăți diferitele eresuri ce odată cu creștinismul întemeiat au răsărit ca neghinele în holda dreptei credințe; pentru aceasta, împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu cu dragoste: Ali-luia!

Din Acatistul Sf. Împărați Constantin și Elena

Sfinții Împărați Constantin și Elena, sau drumul credinței lucrătoare

Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena ne adună în spațiul liturgic pentru a ne bucura duhovnicește de un moment de mare împlinire din istoria creștinismului: Edictul de toleanță din anul 313 prin omentul în care s-a dat libertate de manifestare religioasă. Iar aceasta s-a datorat împăratului Constantin, care și-a îndreptat atenția către stimularea vieții și lucrării creștine în lume. Și tot prin Împăratul Constantin, odată cu acordarea libertății creștinilor s-a adus și o necesară clarificare a credinței, căci el este cel care a convocat cel dintâi Sinod ecumenic la anul 325.

A înțeles și a aplicat în viața sa mesajul profund al cuvintelor evanghelice, anume că viața veșnică, Împărăția lui Dumnezeu, șansa noastră de a birui limitele existenței pământești se leagă în mod necesar de recunoașterea Mântuitorului Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și ca Păstor al nostru, ca Cel care ne îndrumă spre împlinire, aici pe pământ și spre dobândirea vieții veșnice.

(continuare în pagina a doua)

Sfinții Împărați Constantin și Elena, sau drumul credinței lucrătoare

(continuare din prima pagină)

De ce îl numește Biserica, Tradiția și istoria „Constantin cel Mare”? - Întâi de toate pentru ca a fost un om vizionar, care a înțeles că unitatea imperiului, pe care, după anul 312, a ajuns să îl conducă singur, trebuie să se bazeze, dincolo de aparatul politico-administrativ, pe realitățile spirituale. De aceea, vedem în Împăratul Constantin un împlinitor al voinței lui Dumnezeu, chiar din perioada în care el încă nu era creștin.

Înainte de cunoscuta bătălie de la Ponte Milvius, când împăratul Maxentiu cu o oștire de vreo 5 ori mai mare decât cea a Împăratului Constantin venise să cucerască Galia, prin arătarea semnului crucii Împăratul Constantin a înțeles deopotrivă importanța Sfintei Cruci și a credinței creștine. Așezată la steagurile sale Sfânta Cruce a transformat războiul dintre cele două armate în „războiul creștinilor împotriva păgânilor”, cum avea să noteze un cronicar.

Ajuns împărat peste întreg imperiul roman, într-un gest de mare smerenie, a renunțat la titlul de „pontifex maximus”, care cerea ca împăratului să i se aducă acte de cult ca lui Dumnezeu. Iar creștinii au dat mulțime de martiri în cele mai bine de două sute de ani de persecuții, pentru că refuzau un astfel de cult. Dar nu numai în perioada persecuțiilor, ci în toate timpurile, până astăzi, marii dictatori s-au aflat în conflict direct cu Biserica, cu credința, chiar dacă, uneori, au făcut uz de aparențe înșelătoare. Totuși, nu poți să te consideri pe tine mai presus de toți ceilalți fără să calci rânduială lui Dumnezeu, care ne-a făcut pe toți egali.

De numele Împăratului Constantin se leagă și construirea primelor biserici. Odată cu libertatea acordată creștinilor, însuși Împăratul s-a implicat în construirea de biserici, mai cu seama stimulat de mama sa Elena care, pe la anul 302 a devenit creștină și a avut o influență importantă asupra fiului său în deciziile favorabile creștinilor și creștinismului. Acatistul lor pomenește de 18 biserici construite de Împărații Constantin și Elena numai în cetatea Ierusalimului. Pana astăzi, biserica Sfântului Mormânt – biserica Învierii Domnului din Ierusalim are la subsolul ei acea bisericuță ridicată de Împărăteasa Elena pe locul în care au fost descoperite cele trei cruci, dintre care prin minune s-a arătat care este crucea Domnului Hristos.

Într-adevăr, de numele celor doi împărați este strâns legat cultul Sfintei Cruci. Chiar și troparul care s-a rostit azi pomenește despre faptul că văzând chipul Crucii, Împăratul Constantin a înțeles misiunea sa de a apropia pe oameni de Dumnezeu. De aceea Sfântul Constantin și Împărăteasa maica sa Elena sunt considerați ca fiind „întocmai cu apostolii”. Pentru ca prin hotărârile pe care le-au luat și prin faptele pe care le-au făcut au dezvoltat foarte mult, au ajutat foarte mult la răspândirea creștinismului în întreg imperiul roman.

Cinstirea Împăraților Constantin și Elena este un popas duhovnicesc pentru toți cei credincioși, dar și o piatră de poticnire pentru cei care caută în viața oamenilor defecte, păcate, erori, spre a-și argumenta că și

sfinții, chiar dacă sunt cinstiți de Biserică, sunt și rămân oameni supuși păcatului. Într-adevăr, în viața Împăratului Constantin au fost multe momente de poticnire. Unul dintre ele este relatat chiar în biografia Sfântului Ierarh Nicolae, când acesta a intervenit la împărat pentru a salva de moarte nedreaptă pe trei dintre supușii împăratului. Împăratul Constantin putea greși în acel moment. L-a ajutat Sfântul Nicolae, dar au fost multe alte situații când omul Constantin va fi greșit. Dar pentru noi sfinții sunt importanți, nu pentru că ar fi trăit fără de păcat, ci pentru că ne oferă modele de îndreptare din starea de păcat. Nu este om pe pământ care să fie fără de păcat. Singur Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Cel născut de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, S-a născut fără de păcat, a trăit fără de păcat, a fost răstignit nevinovat, fără să poată fi învinuit de vreun păcat. În rest, noi, ceilalți suntem oameni supuși păcatului. Memoria creștină are tot respectul pentru contribuția pe care au avut-o cei doi împărați – Constantin și maica sa Elena – pentru dezvoltarea și stimularea vieții creștine, a lucrării duhovnicești în lume.

Cinstirea Împăraților Constantin și Elena ne face aducere aminte de mulțimea de oameni drepecți care au purtat în viață numele lor. La noi la români, cinstea pentru cei doi împărați se manifestă și prin faptul că mulți dintre noi purtăm unul din cele două nume – Constantin și Elena – și diminutivele și variațiunile de la aceste nume. Peste 1.800.000 de romani poarta numele de Constantin sau Elena. Mai mult decât atât, avem un sfânt în istoria romanilor, un sfânt martir, domnitor martir, care poarta tot numele Împăratului Constantin – Constantin Voda Brâncoveanu – și unul din cei patru fii ai săi, cel mai mare, se numea tot Constantin – cel care a pătimit moarte martirică refuzând să se lepede de credința creștină.

Cinstirea Sfinților Împărați Constantin și Elena ne poate inspira mult în a cerceta și a vedea cum putem face și noi în viața noastră să lucrăm cât mai mult binele. Trăim o vreme în care identitatea creștină primește multe provocări, fie prin relativizarea elementelor credinței, fie prin exagerare fundamentalistă. Încă din vremea Împăratului Constantin avem Simbolul Credinței, pe care suntem chemați să îl rostim între rugăciunile personale, mai ales între rugăciunile dimineții, pentru a nu ne înstrăina de reperele credinței delimitate de Biserică în Sinoadele ecumenice. Asta ne-ar ajuta, în condițiile relativizării moralei creștine, prin cultivarea a tot felul de păcate și orientări păcătoase, devenind pentru creștini teme de lucru duhovnicesc în lumea aceasta. Ori, Împăratul Constantin împreună cu maica sa Elena ne oferă modelul despre cum pot oamenii să se mântuiască într-o lume bântuită de tot felul de credințe greșite și de păcate. Mai ales din postura lor de împărați, când tentațiile și provocările păcătoase erau mult mai mari.

Cinstindu-i pe Împărații Constantin și Elena să ne bucurăm duhovnicește că Hristos Domnul Cel Înviat ne-a oferit nouă, prin cele două modele, Constantin și Elena, posibilitatea să cunoaștem pe Dumnezeu, să ne apropiem de Dumnezeu și să lucrăm pentru Dumnezeu și pentru mântuirea noastră.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cronică parohială

Joi, 12 mai, a avut loc în parcul Bisericii Toma Cozma cea de-a patra întâlnire a refugiaților în cadrul proiectului "Povești vindecătoare" derulată de Asociația „IA ȘI-AJUTĂ”. De aceasta dată, cadrul natural

deosebit a înviat la activități recreative și jocuri în natură aproximativ 25 de copii refugiați, iar pe 35 de adulți la ședințe de relaxare și psihoterapie de grup.

Seara a continuat cu un frumos foc de tabără și melodii ucrainene fredonate în acorduri de chitară și gustări preferate de cei mici și cei mari, deopotrivă. Săptămânile ce vor urma vor fi gazda următoarelor trei întâlniri din cadrul proiectului.

Întrebări și răspunsuri

Î: *Imnul "Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le" înlocuiește toate rugăciunile începătoare și rugăciunile de la masă în perioada aceasta sau doar rugăciunea "Împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre"?*

R: Pr. Florin Călugăru: În Săptămâna luminată "Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le" a înlocuit toate rugăciunile începătoare. De la Duminica Sf. Ap. Toma și până la Înălțare înlocuiește doar rugăciunea "Împărate Ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre".

În ceea ce privește rugăciunile pentru masă, se va rosti "Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le" după care rugăciunea înainte sau după masă.

Pr. Florin Aurel Călugăru

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Viorel Blidaru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminica a patra după Paști

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie
- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 20 mai,

- 18:00 Slujba Vecerniei
- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 21 mai,

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați
- 18:00 Slujba Vecerniei - Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

3,5%

PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit. Formulare dispo-

nibile pe site-ul
parohiatomacozma.ro
sau la pangarul bisericii.

Smerita cugetare

Un țăran și-a pierdut o sapa.

Gândea că vecinul i-a furat sapa, așa că a început să-l urmărească zi de zi. Astfel viața i se întunecă și era foarte mâhnit.

Tot pândind și văzând ce face era convins că vecinul e hoțul. După două săptămâni de chin a găsit sapa la câmp unde prășise.

A doua zi s-a întâlnit cu vecinul și observându-l și-a dat seama că nu el e hoțul, hoțul era în mintea lui.

Atunci se apropie de gardul vecinului și-i spuse:

- Bună ziua vecine !

Iartă-mă !

Poate ți-am greșit!

- Bună ziua !

Dumnezeu să ne ierte !

Dar nu mi-ai greșit cu nimic!

De ce sa te iert ???!

- Uite ...mă gândeam, poate te-am supărat, e Postul Mare !

-Bine vecine.

Poți să mă ajuți cu un sfat ???

-Da.

Cu drag, dar nu prea știu să dau sfaturi...

-Ieri mi-am pierdut o lopată și am crezut că mi-a furat-o cineva, cei de pe aici și acum am găsit lopată...

Mi-am făcut păcate multe...

Oare ce sa fac ??

-Mergi să te spovedești, vecine.

Așa am făcut eu și mi-am cerut iertare !

- În viață, uneori trăim din păreri și ne înșelăm când părerile noastre se bazează pe proasta noastră înțelegere.

Aționăm în consecință și nu gândim .

În consecință avem trebuința de o altă părere , de un îndrumător, de un duhovnic care sa ne ajute sa vedem lumina, să pășim spre calea lui Hristos.

"Cum să dobândești smerenia ?

În primul rând, recunoscând că nu o ai !

Nu te mai ascunde după degete, zi-I asta Lui Dumnezeu, fără frică !

Apoi nu deznădăjdui !"

(Părintele Rafail Noica)

Pacea este rodul iertării!